

nec esse ideas aiunt: quidam mathematica, non mathematice. Non etenim secari omnem magnitudinem in magnitudines, neque quascunque vnitates dualitatem esse. Monadicos autem numeros esse ponunt omnes, præter Pythagoricos, quicunque vnum, elementum, atque principium entium aiunt esse: illi enim habentia magnitudinem aiunt, vt prius dictum est. Quot igitur modis contingat de eis dici, quodq; omnes modi dicti sint, ex his manifestum est. Sunt autem cuncta quidem impossibilia, magis verò fortassis altera alteris.

CAPVT VII.

Primò itaque considerandum est vtrū combinabiles sint vnitates, an incombinabiles. Quòd si incombinabiles, quoniam modo, vt diuisimus: est enim quancunque cuiunque vnitati incombinabilem esse: est autem eas, quæ in ipsa dualitate sunt, ad eas, quæ in ipsa trinitate: & sic eas, quæ in vnoquoque numero primo sunt, incombinabiles inuicem esse. Si omnes igitur vnitates combinabiles, & indifferentes sint, mathematicus numerus fit, & vnus solus: neque contingit ideas numeros esse. Qualis nanque numerus, idealis homo, aut animal, aut aliqua alia species, veluti ipsius hominis vna, & ipsius animalis alia vna: hi verò si niles, & indifferentes indefiniti. Quare nihil magis hæc trinitas ipse idealis homo erit, quàm quæcunq;. Quod si ideas non sunt numeri, nec omnino possibile est eas esse: ex quibus nanque principiis ideas erunt? Numerus enim ex vno, & dualitate indeterminata est: hæc principia, & elementa ipsius numeri dicuntur, neque ea contingit aut priora, aut posteriora numeris ordinare. Si verò vnitates incombinabiles sunt, & ita incombinabiles, vt quæcunque cuiunque, nec mathematicum hunc contingit esse numerum. Mathematicus nanque ex indifferētibus est: & quæ de eo ostenduntur: tanquam in tali conueniunt, nec hunc esse specierum: non enim erit dualitas prima ex vno, & indeterminata dualitate. Deinde consequentes numeri, vt dicitur, dualitas, trinitas, quaternitas: simul etenim quæ sunt in prima dualitate vnitates, generantur: siue quemadmodum qui prius dixit, ex inæquabilibus (factis nanque æqualibus fiebant) siue aliter. Deinde si altera vnitas prior altera erit, dualitate etiã, quæ ex his fit, prior erit. Cum enim aliquid sit, quoddam prius, quoddam posterius:

A μηδὲ εἰν' ἀφασιν ἰδέας. οἱ δὲ τὰ μαθηματικὰ καὶ οὐ μαθηματικὰς δὲ. οὐ γὰρ τέμνειται οὐτε μέγεθος πάλι εἰς μεγάθη οὐδ' ὁποιοσούμω μονάδες, διαίδησ' ἔτι. μοναδικοὶ δὲ τῶν ἀριθμοῖς πάντες ἔτι πηδῆσαι, πλὴν τῶν Πυθαγορείων, ὅσοι τὸ ἐν, στοιχεῖον καὶ ἀρχὴ φασιν ἔτι τῶν ὄντων. ἐπιείνοι δ' ἔχοντα μέγεθος, καὶ ἀφασίαν εἰρηται κατὰ τερσιν, ὅσα γὰρ ἐν οὐκ ἐνδέχεται λεθθῆναι κατὰ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντες εἰσὶν εἰρηθῆροι οἱ ἔσονται, φασίνοι ἐν τούτων. ἔστι δὲ πάντα ἐν ἀδωάτα, μέλλον δ' ἔσως θάττωρ τῶν ἑτέρων.

Κεφάλαιον ζ.

Πρώτων μὲν οὐκ ἀσύνβλητον, εἰ συμβλητικὴν ἀφ' ἀφασίνας ἢ ἀσύμβλητοι καὶ εἰ ἀσύμβλητοι, ποτέρος ἄσπερ διείλομεν. ἔστι μὲν γὰρ ὁποιοσούμω ἔτι ὁποιοσούμω μονάδι ἀσύμβλητον ἔστι ἢ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ διαδί κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ τεταδί. καὶ οὕτως δὴ ἀσύμβλητοι ἔτι τὰς ἐν ἐκείτω τῶν ἀσύνβλητοι κατὰ ἀλήθειας. εἰ ἐν οὐκ ἄσπερ συμβλητικὴν καὶ ἀδιάφοροι ἀφ' ἀφασίνας, ὁ μαθηματικὸς γίνεται ἀριθμὸς, καὶ εἰς μόνος καὶ τὰς ἰδέας καὶ ἐνδέχεται ἔτι τῶν ἀριθμοῖς ποῖος γὰρ ἔσται ἀριθμὸς ἢ το αὐθρόπαι, ἢ ζῶον, ἢ ἀλλο ὁποιοῦ τῶν εἰδῶν: ἰδέα μὲν γὰρ μία ἐκείτω, ὅτι αὐτῷ αὐθρόπαι μία, καὶ αὐτῷ ζῶου ἀλλο μία. οἱ δ' ὅμοιοι καὶ ἀδιάφοροι, ἀπειροι. ὡς ἔθεν μέλλον ἢ δὲ ἢ τεταῖς αὐτοαὐθρόπαι, ἢ ὁποιοσούμω. εἰ δὲ μὴ εἰσὶν ἀριθμοὶ ἀφ' ἀφασίνας ἀλλως οἶον τε αὐτὰς ἔτι. ἐν τῶν γὰρ ἔσονται ἀριθμῶν ἀφ' ἀφασίνας γὰρ ἀριθμὸς ὅτι ἐν τῷ ἐνός καὶ τῶν διαδός τ' ἀφασίνας καὶ ἀφ' ἀφασίνας τὰ στοιχεῖα ἐλέγην) τῶ ἀριθμοῦ ἔτι, τὰς εἰ τε οὐτε κατὰ τερσιν ἀνδέχεται τῶ ἀριθμῶν αὐτὰς, ἔθ' ὕσπερος. εἰ δὲ ἀσύμβλητοι ἀφ' ἀφασίνας, καὶ οὕτως ἀσύμβλητοι, ὡς ἐν τοσούτῳ ἢ ἢ τῶν μαθηματικῶν ἐνδέχεται ἔτι τῶν τῶν ἀριθμῶν (ὁ μὲν γὰρ μαθηματικὸς γὰρ ἀδιάφορος, καὶ τὰ διενύθηνα κατὰ αὐτῶν, ὡς ὅτι τοιοῦτοι ἀριθμοῖς) ἔτε τῶν τῶν εἰδῶν ἢ γὰρ ἔσται ἢ διαδός κατὰ τῶ ἐνός, καὶ τῶν ἀφασίνας διαδός. ἔπειτα οἱ ἐξ ἑκείνων ἀριθμοὶ ὡς λέγεται, διαδός, τεταῖς, τεταῖς. ἀμα γὰρ ἀφ' ἐν τῇ διαδί τῇ ἀσύνβλητοι μονάδες γίνονται, εἴτε ἄσπερ ὁ κατὰ τῶ εἰπὼν ἐξ ἀφασίνας (ἐσται ἀφασίνας γὰρ ἐξ ἑνός) εἴτε ἀλλως. ἔπειτα εἰ ἔσται ἢ ἑτέρω μονάς τῶς εἴτε ἀφασίνας, καὶ τῶν ἀφασίνας ὅτι γὰρ ἢ τῶν κατὰ τερσιν, τὸ δ' ὕσπερ καὶ τῶν